

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
25. november 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-6/16	Eqiom et Enka 1) Når en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990, kan der da foretages prøvelse af de retsakter eller overenskomster, der er truffet for at gennemføre denne mulighed, i forhold til den primære EU-ret? 2) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 2, der giver medlemsstaterne en vid skønsmargin til at fastslå hvilke bestemmelser, der er »nødvendige for at hindre svig og misbrug«, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en mekanisme, der tilsigter at udelukke udbytte udloddet til en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af Unionen, fra fritagelsen, medmindre denne juridiske person behørigt kan dokumentere, at kæden af ejerandele ikke har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen? 3) a) Hvis ovennævnte mekanismes forenelighed med EU-retten ligeledes skal vurderes i forhold til traktatbestemmelserne, skal denne, henset til genstanden af den pågældende lovgivning, da undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det udbyttedragende selskab gennem en kæde af ejerandele, der blandt andet har som hovedformål at opnå fritagelse, direkte eller indirekte kontrolleres af	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	30.11.16

	<p>en eller flere personer bosiddende i tredjelande, som ikke kan påberåbe sig etableringsfriheden? b) I benægtende fald, skal denne overensstemmelse så undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 56 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 4) Skal ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder fritagelsen for kildeskat for udbytte, der er udloddet af et selskab i en medlemsstat til et selskab etableret i en anden medlemsstat, når modtageren af dette udbytte er en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af EU, medmindre denne kan dokumentere, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?</p>			
C-668/15	<p>Jyske Finans</p> <p>1. Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis – med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige - da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet Forbrugerombudsmanden Vestre Landsret</p>	GA	01.12.16
C-238/15	<p>Bragança Linares Verruga m.fl.</p> <p>Er den betingelse, som pålægges studerende, der ikke har bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg ved artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående uddannelse), som blev indføjet ved lov af 19. juli 2013, nemlig at være barn af en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har haft lønnet beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i Luxembourg i en uafbrudt periode på mindst fem år på det tidspunkt, hvor den</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Uddannelses- og forskningsministeriet Styrelsen for Videregående Uddannelser</p>	Dom	14.12.16

	<p>studerende ansøger om økonomisk støtte til videregående studier, idet der ikke tages hensyn til andre tilknytningskriterier, begrundet i de uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, som den luxembourgske stat har anført, og er den henholdsvis adækvat og forholdsmæssig i betragtning af det tilsigtede formål, nemlig at søge at øge antallet af bosiddende personer, der afslutter en videregående uddannelse, samtidig med at søge at sikre, at de pågældende, efter at have benyttet sig af muligheden i den omhandlede støtteordning for at få finansieret deres studier, som i givet fald er gennemført i udlandet, vender tilbage til Luxembourg for at stille den viden, de på denne måde har erhvervet, til rådighed for udviklingen af denne medlemsstats økonomi?</p>			
T-115/15	<p>Deza mod ECHA</p> <p>Afgørelse truffet af den administrerende direktør for Det Europæiske Kemikalieagentur den 12. december 2014 med referencen ED/108/2014, som ajourfører og supplerer den nuværende bestemmelse vedrørende stoffet DEHP på listen over stoffer, der eventuelt skal optages i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 (1), annulleres.</p> <p>Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>15.12.16</p>

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-544/15	<p>Fahimian</p> <p>1a. Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste fortolkes således, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ved undersøgelsen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de i direktivets artikel 7-11 nævnte formål, betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, råder over en skønsmargin, som danner grundlag for, at myndighedernes vurdering kun i begrænset omfang er underlagt en retslig efterprøvelse? 1b. Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende: Hvilke retlige grænser er medlemsstaternes kompetente myndigheder underlagt ved vurderingen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de formål, der er nævnt i artikel 7-11 i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, skal betragtes som en trussel mod den offentlige orden,</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>29.11.16</p>

	<p>sikkerhed eller sundhed, især med henblik på de faktiske omstændigheder, der skal lægges til grund for vurderingen, og bedømmelsen af disse? 2. Uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 1a og 1b: Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, fortolkes således, at medlemsstaterne ifølge denne er beføjet til under faktiske omstændigheder som i den foreliggende sag, hvor en tredjelandsstatsborger fra Iran, der har erhvervet sin kandidatgrad i Iran på Sharif University of Technology (Teheran), som er specialiseret i teknik, ingeniørvidenskaber og fysik, ønsker at indrejse med henblik på at blive optaget på et ph.d.studium på området for IT-sikkerhedsforskning i projektet »Pålidelige indlejrede og mobile systemer«, navnlig udvikling af effektive beskyttelsesmekanismer til smartphones, at nægte den pågældende indrejse på deres område med henvisning til, at det ikke kan udelukkes, at de kompetencer, der opnås i forbindelse med forskningsprojektet, kan blive misbrugt i Iran, f.eks. til fremskaffelse af fortrolige informationer i vestlige lande, med henblik på intern undertrykkelse eller generelt i forbindelse med krænkelse af menneskerettigheder?</p>			
T-279/11	<p>T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagen antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 277 TEUF antages til realitetsbehandling vedrørende forordning nr. 222/2011, forordning nr. 293/2011, forordning nr. 302/2001 og forordning nr. 393/2011. Forordning nr. 222/2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning nr. 293/2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift annulleres. Forordning nr. 302/2001 om åbning af et toldkontingent for undtagelsesvis import af visse sukkermængder i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning 393/2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra 1. til 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser, annulleres. Subsidiært fastslås, at ulovlighedsindsigelsen mod artikel 186, litra a), og artikel 187 i forordning nr. 1234/2007 antages til realitetsbehandling, og disse bestemmelser kendes</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.11.16

	<p>ulovlige samt at de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser, annulleres. EU, der er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af sine retlige forpligtelser og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 1. oktober 2009 til den 31. marts 2011, fastsættes til 35 485 746 EUR samt de øvrige tab, sagsøgerne har lidt efter dette tidspunkt. Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere fastsat af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab. Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
T-720/14	<p>Rotenberg mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2014/508/FUSP og Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 826/2014 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	30.11.16
T-89/14	<p>Export Development Bank of Iran mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	30.11.16
T-65/14	<p>Bank Refah Kargaran mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Subsidiært annulleres den gennemførelsesforordning og den afgørelse, som er anført i de foreliggende påstandes første.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	30.11.16
C-689/15	<p>W. F. Gözze Sagen vedrører: 1. Kan anvendelsen af et individuelt varemærke som kvalitetscertificering udgøre varemærkemæssig brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker i forhold til de varer, som kvalitetscertificeringen anvendes for? 2. Såfremt det første spørgsmål</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	01.12.16

	<p>besvares bekræftende: Skal et sådant varemærke erklæres ugyldigt i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), i [forordning nr. 207/2009], eller erklæres fortabt ved tilsvarende anvendelse af samme forordnings artikel 73, litra c), hvis varemærkeindehaveren ikke gennem regelmæssige kvalitetskontroller hos sine licenstagere sikrer rigtigheden af de forventninger til kvaliteten, som tegnet er forbundet med i handelen?</p>			
C-298/15	<p>Borta</p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 37, 38, 53 og 54 i direktiv 2004/17 forstås og fortolkes, enten samlet eller hver for sig (dog ikke begrænset til disse bestemmelser) således, at: (a) de er til hinder for en national regel, hvorefter hovedentreprisen som identificeret af den ordregivende myndighed i et tilfælde, hvor underentreprenører har fået til opgave at udføre en bygge- og anlægskontrakt, skal udføres af leverandøren? (b) de er til hinder for en ordning, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvor leverandørers faglige kapacitet kumuleres, således som specificeret af den ordregivende myndighed i de omtvistede udbudsbetingelser, der kræver, at den del, som udgør den relevante økonomiske aktørs (partner i en fælles aktivitet) faglige kapacitet, skal svare til den del af den specifikke entreprise, som denne faktisk skal udføre i henhold til den offentlige indkøbskontrakt?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	01.12.16
C-33/16	<p>A</p> <p>1) Skal artikel 148, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at lastning og losning af et fartøj er ydelser i denne bestemmelses forstand, der er bestemt til at dække et direkte behov i forbindelse med søgående fartøjers ladning som omhandlet i dette direktivs artikel 148, litra a)? 2) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henses til præmis 24 i Domstolens dom Elmeka, forenede sager C-181/04 – C-183/04, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse ikke kan udvides til at omfatte levering af tjenesteydelser i et forudgående handelsled, fortolkes således, at dette også gælder for den i nærværende sag omtvistede tjenesteydelse, hvor den tjenesteydelse, der i første handelsled leveres af en af A Oys underentreprenører, omfatter en tjenesteydelse, som direkte fysisk vedrører ladningen, og som A Oy viderefakturerer til speditøren eller transportøren? 3) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henses til præmis 24 i Domstolens ovennævnte dom, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse kun gælder for tjenesteydelser, der leveres direkte til rederiet, fortolkes således, at denne afgiftsfritagelse ikke kan finde anvendelse, såfremt tjenesteydelsen leveres til den, der har råderet over ladningen, f.eks. eksportøren eller importøren af varerne?</p>	SKAT	GA	07.12.16
C-686/15	<p>Vodoopskrba i odvodnja</p> <p>Hvorledes beregnes prisen for leveret vand, der</p>	Energistyrelsen	Dom	07.12.16

	faktureres pr. lejlighed i en beboelsesejendom eller pr. enfamiliehus, i henhold til EU-retten? Betaler unionsborgere fakturaerne for deres vandforbrug, således at de udelukkende betaler for det forbrug, der faktisk aflæses på vandmåleren, eller betaler de desuden andre poster eller udgifter?			
C-553/15	<p>Undis Servizi</p> <p>1. Skal artikel 5, nr. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at begrebet »sager om kontraktforhold« også omfatter et krav på kompensation i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som gøres gældende over for et transporterende luftfartsselskab, som ikke er den pågældende passagers medkontrahent? 2. Dersom artikel 5, nr. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 finder anvendelse: Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af flere flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnene, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i forordning nr. 44/2001, selv om flyforbindelsen er blevet gennemført af forskellige luftfartsselskaber, og sagen er anlagt mod det transporterende luftfartsselskab for en anden delstrækning, hvor der er indtrådt en stor forsinkelse?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	08.12.16
C-527/15	<p>Stichting Brein</p> <p>1) Skal ophavsretsdirektivets artikel 3, stk. 1, i fortolkes således, at der er tale om »en overføring til almenheden« i denne bestemmelses forstand, når en person sælger et produkt (medieafspiller), hvori denne person har installeret add-ons, der indeholder hyperlinks til netsteder, på hvilke ophavsretligt beskyttede værker såsom film, serier og liveudsendelser er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke? 2) Gør det herved nogen forskel – hvis de ophavsretligt beskyttede værker i det hele endnu ikke tidligere eller udelukkende via et abonnement har været offentliggjort på internettet med rettighedshaverens samtykke? – hvis de add-ons, som indeholder hyperlinks til netsteder, hvor ophavsretligt beskyttede værker er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke, er frit tilgængelige og også af brugerne selv kan installeres i medieafspilleren? – hvis de netsteder og således de ophavsretligt beskyttede værker herpå, som – uden rettighedshaverens samtykke – er gjort tilgængelige, også kan afspilles af almenheden uden medieafspilleren?</p>	Kulturministeriet	GA	08.12.16

C-85/15 P	<p>Feralpi mod Kommissionen (appel)</p> <p>Dom af 9. december 2014 ophæves helt eller delvist, for så vidt som Kommissionen blev frifundet for Feralpis søgsmål i sag T-70/10, og følgelig: (i) annulleres beslutningen helt eller delvist; (ii) og/eller annulleres eller i det mindste nedsættes den bøde, der blev pålagt Feralpi ved beslutningen. Subsidiært ophæves dom af 9. december 2014 helt eller delvist, for så vidt som Kommissionen blev frifundet for Feralpis søgsmål i sag T-70/10, og sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne ret træffer afgørelse i realiteten i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte. Under alle omstændigheder nedsættes den bøde, der blev pålagt Feralpi ved beslutningen som følge af den urimeligt lange varighed af Rettens behandling i sag T-70/10. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for såvel denne instans som i sag T-70/10.</p>	Udenrigsministeriet	GA	08.12.16
C-453/15	<p>-</p> <p>Skal artikel 56, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den kvote, som omhandles i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32 ff.), og som giver ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, udgør en »lignende rettighed« i henhold til denne bestemmelse?</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	08.12.16
C-127/15	<p>Verein für Konsumenteninformation</p> <p>Sagen vedrører: 1. Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervsmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at være i mora, altså også uden en sådan aftale?</p>	Justitsministeriet Finanstilsynet	Dom	08.12.16
Forenede sager C-401/15, C-	<p>Depesme et Kerrou</p> <p>1. Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til</p>	Udenrigsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	Dom	15.12.16

402/15 og C-403/15	<p>bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor en grænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12), skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået? 2. I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?</p>			
T-808/14	<p>Gervais Danone mod KHIM — San Miguel (B'lué) Påstande: Den anfægtede afgørelse annulleres. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og San Miguel, Fábricas de Cerveza y Malta, SA tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Harmoniseringskontoret.</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet	Dom	15.12.16
T-177/13	<p>TestBioTech m.fl. mod Kommissionen Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling. Kommissionens afgørelse af 8. januar 2013 om afslag på sagsøgnernes anmodninger om en intern gennemgang af Kommissionens afgørelse nr. 2012/347/EU af 28. juni 2012 om tilladelse i henhold til forordning nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer til Monsanto</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	15.12.16

	Europe SA til markedsføring af selskabets genetisk modificerede MON 87701 × MON 89788-sojabønne annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Der træffes sådanne foranstaltninger, der måtte findes fornødne.			
C-672/15	<p>Noria Distribution</p> <p>Det første spørgsmål: Er direktiv 2002/46/EF og de fællesskabsretlige principper vedrørende varenes frie bevægelighed og gensidig anerkendelse til hinder for indførelse af en procedure vedrørende gensidig anerkendelse af kosttilskud baseret på vitaminer og mineraler fra en anden medlemsstat, idet den udelukker, at der iværksættes en forenklet procedure for produkter, som lovligt er markedsført i en anden medlemsstat, og som er baseret på næringsstoffer, hvis værdier overskrider de grænseværdier, der er fastsat ved bekendtgørelse af 9. maj 2006? Det andet spørgsmål: Tillader direktiv 2002/46/EF, navnlig direktivets artikel 5, tillige med de principper, der følger af EU-Domstolens retspraksis vedrørende bestemmelserne om varenes frie bevægelighed, at der fastsættes maksimale daglige doser af vitaminer og mineraler, der er proportionale med den anbefalede daglige tilførsel, idet der lægges en værdi til grund svarende til tre gange den anbefalede daglige tilførsel af de næringsstoffer, der indebærer de mindste risici, en værdi svarende til den anbefalede daglige tilførsel af de næringsstoffer, der indebærer en risiko for overskridelse af den sikre maksimumgrænse, samt en lavere værdi end den anbefalede daglige tilførsel, eller sågar nul, for de næringsmidler, der indebærer de største risici? Det tredje spørgsmål: Tillader direktiv 2002/46/EF, tillige med de principper, der følger af EUDomstolens retspraksis vedrørende bestemmelserne om varenes frie bevægelighed, at der fastsættes doser alene under hensyn til indenlandske videnskabelige anbefalinger, uanset at konklusionen i nyere, internationale videnskabelige anbefalinger under tilsvarende betingelser er højere doser? Det er utvivlsomt, at denne usikkerhed ikke gælder samtlige de produkter, der er nævnt i anklageskriftet, men en opdeling af sagen vil medføre inkohærens, og under alle omstændigheder er vurderingen og gennemførelsen af en eventuel sanktion kun mulig, såfremt samtlige retlige og materielle grundlag vedrørende overtrædelsen er til stede. Den præjudicielle forelæggelse indebærer umiddelbart, at det ligeledes er nødvendigt at udsætte sagen for så vidt angår samtlige øvrige påstande vedrørende sagens realitet samt for så vidt angår de påstande, som sagens civile parter har nedlagt.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	15.12.16
C-652/15	<p>Tekdemir</p> <p>1) Er målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme et tvingende alment hensyn, som er egnet til at nægte en på Forbundsrepublikkens område født tyrkisk statsborger dispensation fra</p>	Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	15.12.16

	<p>kravet om opholdstilladelse, som han ville være berettiget til på grundlag af standstillklausulen i artikel 13 i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen? 2) Såfremt Den Europæiske Unions Domstol besvarer dette spørgsmål bekræftende: Hvilke kvalitative krav skal der stilles til et »tvingende alment hensyn« for så vidt angår målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme?</p>			
--	---	--	--	--